

APLEC DE MATAGALLS

Homilia pronunciada el 8 de juliol de 2012

Celebrem un any més l'Eucaristia entorn de la creu de Matagalls. Ho fem perquè som cristians i sabem que no pot haver-hi cap diumenge sense eucaristia. Els cristians som els homes i dones del diumenge. La celebració del dia del Senyor és el que dona sentit al dia a dia de la nostra existència.

El lloc en el qual tenim el do de celebrar la missa dominical és el cim de Matagalls i, en concret, al bell redós de la creu plantada per sant Antoni Maria Claret, durant l'etapa de la seva vida de sojorn a Viladrau com a rector regent.

Per què va plantar la Creu de Crist en aquest cim, l'apòstol de la nostra terra, de la nostra gent? Quin significat va donar a aquesta creu, col·locada en aquest cim tan significatiu d'aquesta part del nostre país?

Les paraules del profeta Ezequiel que hem escoltat en la primera lectura, ens poden ajudar a entendre el significat d'aquesta creu plantada al cim de Matagalls. Ens ha dit el profeta: *Això diu el Senyor... han de saber que hi ha un profeta enmig d'ells*. El profeta, en la tradició bíblica, no és principalment el qui parla del futur que s'ha d'esdevenir, sinó, primerament i principalment, el qui recorda al poble, a tots i cada un dels membres d'Israel, quina és la voluntat de Déu: la vida del poble sant. Però la vida d'Israel va unida a l'Aliança, al pacte entre Déu i Israel. El compliment de la l'Aliança, el compliment de la Llei de Déu, és la vida del poble escollit.

El Senyor suscitava en cada temps i en cada generació un profeta que els feia present la veu de Déu. Perquè Déu és viu. Déu és zelós de la vida del seu Poble. Déu no abandona mai al seu Poble, Déu vol la vida del seu poble. Enmig del poble d'Israel, el Senyor suscitava profetes, els quals feien de transmissors de la veu de Déu. Però aquesta no sempre era ben acollida. Molts dels profetes foren criticats, perseguits, condemnats. Alguns d'ells morien per la fidelitat a la Paraula rebuda i transmesa.

La història d'Israel prepara, en la pedagogia divina, la gran aliança de Déu amb tota la humanitat; l'Aliança nova i eterna de Déu, del Déu únic i vertader, amb tota la humanitat en el seu Fill únic, Jesús, fet home i redemptor de la humanitat.

En Jesús es fa realitat plena, arriba a la seva plenitud, la revelació del Misteri de Déu, arriba a la seva plenitud l'amor misericordiós ofert a la humanitat. Ell, Jesús, i solament ell, és el Profeta que manifesta la voluntat de Déu i el camí de la humanitat per a la trobada amb Déu.

I el moment àlgid de la vida de Crist, de la seva revelació del misteri de Déu i de l'home és el seu misteri pasqual: la seva mort en creu i la seva resurrecció del sepulcre. Els cristians de tots els temps han trobat en la creu de Crist, el senyal de Crist mateix i de la seva glòria en la humilitat. El seu missatge de salvació, de reconciliació, de pau, de fraternitat es fa palès en el signe humil de la seva creu redemptora.

Per això una creu plantada enmig del món és signe de Crist, el Profeta, el Salvador, el Senyor del món i de la història, el qui truca a la porta del cor de tots els homes i dones de la història, perquè vol habitar, per la fe i l'amor, en el seu cor i així donar-los la vida i l'amor que perduren sempre.

Però hi ha també una cosa clara. La creu de Crist no és un signe mut. Els cristians, els qui hem rebut l'Esperit de Crist en el nostre baptisme i confirmació, hem de ser el que som: testimonis de Crist enmig de l'Església i en el món. Nosaltres, els

crístians, hem de ser el uns per als altres veu de Crist; hem de ser paraula viva per als nostres germans que no creuen en Crist, amb la nostra boca, que digui una paraula clara i explícita de Jesús, i amb les obres, que manifestin el nostre desig de viure seguint i imitant Jesús. Hem de ser tots nosaltres, en la comunió de l'Església, presència de Crist enmig del nostre món, plantats, com aquesta creu, enmig del nostre poble, de les nostres famílies, del lloc de treball... Encara que, manta vegades, ens pugui passar com al mateix Jesús que siguem incompresos i motiu de burla o d'escarni. No oblidem mai que som seguidors del crucificat.

Germans i germanes, fem el bé al nostre país, a la nostra estimada Catalunya. Fem el bé als nostres germans i germanes que trobem en el camí de la vida, portant-los a la trobada amb el Crist viu, Senyor del món i de la història. No oblidem que ha estat la fe en Crist la que ha forjat Catalunya. La fe autèntica en Crist és constructora de veritable humanitat, arreu on arrela, perquè en Crist i solament en Crist trobem el Déu veritable i la gràcia per a complir la voluntat de Déu, que és la vida plena i feliç del poble.

Santa Maria, Mare de Déu de Montserrat, patrona i majora de Catalunya, pregueu per nosaltres, els vostres fills. Amén.